

צ'נסטוחובה שלי - שוש קורן

My Czestochowa - Shosh Koren

צ'נסטוחובאים יקרים ,
אני קורן שושנה , דור שני ליוצאי צ'נסטוחובה .

אבי יצחק וישליצקי ז"ל נולד בשנת 1909 וחי ברחוב וורשבסקה 37. אמי חיה ז"ל לבית משפחת פרנק נולדה ב-1919 והתגוררה ברחוב גנצרסקה 22. שניהם שרדו את המלחמה, עלו לארץ באניית "אקסודוס", ונולדו להם שתי בנות. במשך 20 שנה אני מובילה משלחות בני נוער ומבוגרים בפולין ומספרת את הסיפור המשפחתי שלנו. אני רואה בכך חשיבות רבה. בכך אני מקיימת את צוואתם של הוריי ז"ל, אשר בקשו ממני תמיד לזכור ולעולם לא לשכוח.

אני חושבת, שהתפקיד המוטל על כולנו הוא להמשיך לחקור ולתעד למען עצמנו ולמען הדורות הבאים ולהזהיר את העולם שעדיין לא נלמדו לקחי השואה.

בפברואר האחרון נתנה לי הזדמנות פז, לצאת לסמינר לימודי מיוחד בזכות האנשים היקרים: זיגמונד רולט, אלאן זילברשטיין ואלון גולדמן.

מטרות הסמינר היו להכיר מקרוב את סיפור הקהילה היהודית בצ'נסטוחובה מראשיתה ועד חורבנה. להעלות את המודעות למפגשים בין

בני נוער יהודים לבין בני נוער פולנים תוך שיתוף פעולה בין בתי הספר
בצ'נסטוחובה לבין בתי הספר בארץ.

בהזדמנות זו רוצה אני לשתף אתכם ברשמים ובחוויות מהביקור.

לראשונה ביקרתי במוזיאון היהודי החדש ברחוב קתדרלנה 8 שמתעד
בתמונות ובמייצגים את סיפורה של הקהילה היהודית. נחשפנו לסיפורים,
שחלקם לא היו ידועים לי כלל. בכך העשרתי את ידיעותי.

לראשונה נכנסתי בתוך שערי מחנה עבודת הכפיה "האסאג", מקום
עבודתם של הורי בתקופת המלחמה. לחשוב שזה המקום, שבו סבלו
בעבודה קשה, אבל גם המקום, שממנו שרדו בעוד ששתי אחיותיה של
אימי מצאו שם את מותן.

בביקור בבית הקברות, מצאנו את המצבה השבורה של קבר סבי, שלמה
דוד וישליצקי ז"ל שנפטר ב-1933. הדבר הסתייע בזכות קבוצת
"הגדעונים", תלמידי בית הספר רעות מירושלים והמורה דינה וינר ובזכותו
של מר פשקובסקי אשר סייעו לי במציאתה. במקום קיימנו טכס מרגש,
קריאת "אל מלא רחמים" ותפילת "קדיש". לחשוב שאבא שלי הוא השריד
האחרון, שנותר ממשפחתו מבין שלושה אחים ואחות אחת. ומאידך אני
הנכדה ש - 75 שנה לאחר מותו של סבי פוקדת את קברו עם קבוצת
מדריכים מישראל- מי היה מאמין??!

בהמשך ביקרנו בבית מגוריה של אימי חיה ז"ל ממשפחת פרנק ברחוב
גנצרסקה 22, שם סיפרתי על הסתרתם של בני המשפחה במרתף הבית

ומשם באקציה שלמחרת יום כיפור בתאריך 22 לספטמבר 1942 נלקחה דודתי לאה, אחותה של אמי ובתה שרה-חיה בת ה-3 לכיכר השילוחים ומשם נשלחו להשמדה במחנה המוות בטרבלינקה.

אבא ואמא זכו לעלות לארץ ישראל, להקים משפחה חדשה ולהגשים את חלומם. לראות בקיומה ובעצמאותה של מדינה ישראל. זו הנקמה המתוקה של בני משפחתי בצורר הנאצי, שניסה להכחידם, אבל לא צלח. לאבא ואמא נולדו שתי בנות, לאחותי הבכורה מיכל נולדו חמישה ילדים והיא סבתא ל-13 נכדים. לי, שוש קורן נולדו שלושה ילדים ואני סבתא ל-7 נכדים. כן ירבו.

בסיומו של הסמינר נפגשנו עם מנהלי הארכיון והצוות. שם ניתן למצוא תיעוד על תושביה היהודים של צ'נסטוחובה. כאן ציפתה לי הפתעה מרגשת במיוחד, זכיתי לראות את תעודת הלידה של סבא שלי חנוך פרנק ז"ל ואת תעודת הנישואין של סבא וסבתא שלי. תעודת הפטירה של סבא שלמה וישליצקי ז"ל ועוד. ההתרגשות היתה בעיצומה. הראתי לצוות הארכיון את התמונות של בני המשפחה ומי הנפשות מאחורי אותן תעודות. בכך הגיע הסמינר לסיומו. חזרתי לביתי בתחושה, שאני חייבת להמשיך ולחקור, לשקם את המצבה של סבא שלי בבית הקברות ולשתף את כל בני המשפחה המצומצמת והמורחבת בכל מה שחוויתי במהלך הסימינר, כפי שאני זכיתי לו.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל מי שסייע ועזר לי, תודתי האישית לכל הצוות הפולני, שליווה אותנו בסיוורים, דאג לנו והתייחס אלינו בכבוד רב. תודה לחברי המדריכים שתמכו, עודדו והיו לאוזן קשבת. תודה

מיוחדת לך אלון, על האפשרות, שניתנה לי להצטרף לסמינר מעניין ומלמד, שהעשיר אותי בידע רב, אודות הקהילה היהודית, שחייתה במשך שנים בעיר צ'נסטוחובה ולהכיר באופן אישי את המקומות, שבהם חיו בני משפחתי .

בזכותך ובזכות כל העוסקים במלאכה הסימינר השיג את מטרתו.

שוש קורן

שוש קורן ליד קבר הסבא שלה
למטה מימין במחנה עבודת הכפיה "האסאג" ומשמאל בארכיון

שוש מספרת את סיפור משפחתה ליד בית הוריה

עדיה מספרת את סיפור משפחתה ליד הקבר בבית העלמין

